

на Хемския полуостров.

Защото през новата империя минаваха най-важните търговски пътища: Драч — Солун — Константиновград и Белград — Средец — Константиновград. А по тия друмища бяха разположени най-гъстите търговски и рудничарски колонии на дубровничаните.

Иоан-Асен се отнесе благосклонно към тяхната молба и им обеща оризмо, с което те получаваха право за свободна търговия във всички български земи, с възможност на свободен внос и износ на всякакъв род стоки. Освен това им се обезпечаваше личната и имотна безопасност, а самата им търговия се управляваше по общия закон за митата.

След като българската конница стигна до брега на Бяло море, сега войскарите бяха разпънали шатри край сините води на Адрия. В двореца на севаста бе отседнал българският венценосец, заедно с всичките си войводи.

Там, в голямата приемна на богат драчки патриции, дубровнишките търговци очакваха явяването на победителя, който щеше да подпише даденото оризмо.

На отделни групи, дубровчани и ромеи тихо разговаряха, поразени от успехите и мощта на младия цар. През разтворените пъстроцветни стъкла на високите сводести прозоци, нахлуваше майското слънце на тая ранна пролет от 1230 година, лъхаше свежият въздух на бленуваното Синьо море. Два херолда влядоха и затръбиха високо, с бавна тържественост. Няколко валети се спуснаха и дигнаха златовезаната завеса, която закриваше вратата.

На прага се яви самодържецът на целия Хемски полуостров.

Облечен в скромна ризница от чиличени халки, с ленена туника и червени ботуши, с кротко и строго лице, в което се таеше някаква чудна, неизразима величественост. В походката му, във всяко негово дви